

## Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 17, 2025

*Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.*

### INHOUDSOPGAVE

#### Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:4800](#) 29-07-2025

Afwijzing Peeters/Gatzen-vordering tegen accountant wegens adviseren van 'inherent risicovolle concernstructuur'. Met wenk

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:4686](#) 17-07-2025

Vernietiging faillissement in hoger beroep

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1840](#) 10-07-2025

Uitspraak van de Ondernemingskamer over een uitstoot- en enquêteprocedure in verband met een inmiddels failliete vennootschap

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2025:4787](#) 08-07-2025

Correctiebetaling aan groepsvennootschap blijft overeind na faillissement

#### Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2025:2997](#) 24-07-2025

WHOA. Verzoek tot afkondiging afkoelingsperiode afgewezen

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2025:9127](#) 23-07-2025

Bestuurdersaansprakelijkheid en overheveling van corporate opportunities

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:6067](#) 23-07-2025

Geen aansprakelijkheid bestuurder bij incasso gelden voor opdrachtgevers op rekening zonder afgescheiden vermogen

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:3770](#) 22-07-2025

Afwijzing faillissementsverzoek tegen echtgenote

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2025:6577](#) 09-07-2025

Beroep op artikel 42 Fw-pauliana faalt: verrekening geen rechtshandeling van de gefailleerde. Met wenk

**[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2025:4748](#)** 08-07-2025

Instelling voorlopige schuldeiserscommissie en vaststelling reglement

**[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2025:9470](#)** 23-04-2025

Afwijzing faillissementsverzoek wegens ontbreken pluraliteit

RECHTSPRAAK

**Afwijzing Peeters/Gatzen-vordering tegen accountant wegens adviseren van 'inherent risicovolle concernstructuur'. Met wenk**

***Een faillissementscurator stelt een accountant aansprakelijk wegens het adviseren van een concernstructuur, waarbij de ene vennootschap louter de verkopen doet en de andere vennootschap de verkochte producten moet produceren en daarvoor kosten maakt. Deze structuur is echter niet ongeoorloofd risicovol, omdat de productievennootschap daadwerkelijk factureerde aan de verkoopvennootschap. Dat die facturen werden verrekend maakt dat niet anders, omdat het faillissement van de productievennootschap ten tijde van het optuigen van de structuur nog niet te verwachten was.***

*Inleiding*

Het hier te bespreken arrest betreft een *Peters/Gatzen*-vordering van de faillissementscurator van Repa Concrete B.V. ('Repa') tegen de accountant (alsmede diens samenwerkingsverbanden) van het concern waar Repa deel van uitmaakte. De curator verwijt de accountant dat hij vanaf circa twee jaar voor de faillietverklaring van Repa een concernstructuur en een verrekeningsconstructie heeft geadviseerd (en feitelijk verzorgd) die inherent risicovol was voor de crediteuren van Repa en ook voor hen tot schade heeft geleid.

De concernstructuur die volgens de curator inherent onrechtmatig was jegens de crediteuren, kwam op het volgende neer:

- (a) Repa hield zich bezig met de fabricage van sleufsilos en betonnen elementen voor de agrarische markt.
- (b) In maart 2015 wordt naast Repa een zustervennootschap opgericht ('KBB'), die vanaf dat moment gaat fungeren als 'verkoopvennootschap', terwijl Repa wordt omgevormd naar een

‘productievennootschap’. Alle bestellingen van klanten worden voortaan aangenomen door KBB, waarna KBB de benodigde goederen inkoopt bij Repa.

(c) Alle kosten (bijvoorbeeld inkoop van materialen en loonkosten) worden gedragen door Repa.

(d) Repa verkoopt op 1 oktober 2015 al haar vaste activa aan de moedervenootschap van het concern en huurt die terug (sale-and-lease-back).

(e) Aan Repa wordt binnen het concern ook huur in rekening gebracht voor het gebruik van het bedrijfspand/-terrein.

(f) Op 6 april 2016 wordt tussen Repa en KBB een ‘exclusiviteitsovereenkomst’ gesloten, die inhoudt dat Repa en KBB alleen zaken mogen doen met elkaar (Repa mag aan niemand anders verkopen). De overeenkomst houdt tevens in dat KBB de producten van Repa inkoopt tegen 97,5% van de normale marktprijs en dat Repa pas aan KBB mag factureren als de eindafnemer van de producten aan KBB heeft betaald.

De verrekeningsconstructie waarvan de curator aan de accountant een verwijt maakt, kwam op het volgende neer:

(a) Vanaf eind 2015/begin 2016 koopt KBB diverse vorderingen op Repa op: zij koopt een zestal vorderingen van externe handelscrediteuren en daarnaast diverse vorderingen van andere vennootschappen binnen het eigen concern.

(b) Aan de zes externe handelscrediteuren werd daarbij voorgehouden dat Repa in zwaar weer verkeerde. In dat kader werd hun verzocht om hun vorderingen te verkopen tegen een bedrag dat een flink stuk lager was dan het nominale bedrag van die vorderingen, wat de crediteuren ook hebben gedaan. Tegenover vijf van deze zes crediteuren werd verhuld dat de vorderingen werden overgenomen door een zustervenootschap, door deze eerst te laten overnemen door een ander en daarna pas door te leveren aan KBB. De brieven waarmee de crediteuren werden aangeschreven om de overname van de vorderingen te bewerkstelligen, kwamen van de accountant.

(c) De door de zustervenootschap verworven vorderingen op Repa zijn allemaal tegen hun nominale waarde verrekend met de openstaande vorderingen (facturen voor geleverde producten) van Repa op de zustervenootschap.

Op 16 maart 2017 is Repa op verzoek van een schuldeiser in staat van faillissement verklaard.

#### *Het verloop in eerste aanleg*

In twee vonnissen, beide uitgesproken op 23 juni 2021, oordeelde de rechtbank Noord-Nederland over bepaalde elementen uit het bovenstaande feitencomplex dat ze nietig respectievelijk onrechtmatig waren. In het ene vonnis van 23 juni 2021 oordeelde de rechtbank dat KBB vanaf een bepaalde datum de door haar van anderen overgenomen vorderingen op Repa niet meer kon verrekenen met haar schulden aan Repa uit hoofde van de facturatie voor geleverde producten ('het art. 54 Fw-vonnis'). In het andere vonnis van 23 juni 2021 oordeelde de rechtbank dat het bestuur van Repa zijn taak onbehoorlijk had vervuld door het voordeel van de met schuldeisers van Repa bereikte akkoorden niet aan Repa, maar aan haar zustervennootschap te doen toevallen ('het art. 2:9 BW-vonnis').

Met deze vonnissen op zak stelt de curator de accountant aansprakelijk. De curator verwijt de accountant dat hij een voor de crediteuren van Repa 'inherent risicovolle concernstructuur' en de ongeoorloofde verrekeningsconstructie heeft geadviseerd, terwijl hij wist dat het faillissement van Repa reeds te verwachten was en hij tevens wist dat zijn adviezen zouden worden opgevolgd. Ten aanzien van de concernstructuur beroept de curator zich op gelijkenis met de situatie in het Comsys-arrest (HR 11 september 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4033). De door de accountant geadviseerde structuur maakte het mogelijk dat Repa en haar zustervennootschap misbruik maakten van het identiteitsverschil tussen de vennootschappen in de zin van het Rainbow-arrest (HR 13 oktober 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA7480).

Ten aanzien van de verrekeningsconstructie stelt de curator dat deze een ongeoorloofde selectieve betaling aan KBB (en daarmee generieke schuldeisersbenadeling in het faillissement van Repa) tot gevolg heeft gehad. De curator stelt dat de accountant tegenover de crediteuren van Repa een zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden door deze concernstructuur en verrekeningsconstructie te adviseren, in het bijzonder: de zorg van een behoorlijk opdrachtnemer (art. 7:401 BW).

De rechtbank stelt voorop dat de vonnissen van 23 juni 2021 geen gezag van gewijsde hebben tegenover de accountant en diens samenwerkingsverbanden. Vervolgens overweegt de rechtbank dat de concernstructuur in de casus van Repa op een cruciaal punt verschilt van de situatie in het Comsys-arrest. In het Comsys-concern had men ervoor gezorgd dat de later gefailleerde vennootschap zelf geen enkel actief meer genereerde en alleen door (onverplichte) liquiditeitsinjecties van de holding overeind gehouden werd. In het geval van Repa verkreeg Repa wel degelijk zelf vorderingen op KBB. Die vorderingen vormden in beginsel gewoon een verhaalsobject voor de crediteuren van Repa. Aldus komt de rechtbank

tot de conclusie dat de concernstructuur niet (te zeer) ‘inherent risicovol’ was.

Met betrekking tot het door de curator gestelde ‘misbruik van identiteitsverschil’ overweegt de rechtbank dat de accountant ontegenzeggelijk een ‘dubieuze’ rol heeft gespeeld, door de (betreffende zes) crediteuren van Repa voor te houden dat Repa niet over de middelen zou beschikken om haar schulden te betalen. Dat was immers niet waar, want Repa had – naast een zeker bedrag aan eigen liquide middelen en voorraad – ook een aanzienlijke vordering op haar zustervennootschap.

Dit dubieuze gedrag van de accountant kan echter niet tot toewijzing van de op het *Rainbow*-arrest gebaseerde vordering van de curator leiden, omdat daarvoor nodig zou zijn dat de verweten handelingen plaatsvonden op een moment dat het faillissement van Repa (zonder sanering) te verwachten was c.q. Repa niet in staat was haar crediteuren te voldoen. Dat Repa eind 2015/begin 2016 (toen de zes handelscrediteuren werden aangeschreven) haar crediteuren niet zou kunnen voldoen, heeft de curator echter door zijn eigen stellingen ondergraven. Daar waar de curator stelt dat de accountant de handelscrediteuren onjuist heeft voorgelicht door aan te geven dat Repa ‘zeer illiquide’ was en haar schulden niet kon voldoen, sluit dit uit dat er op hetzelfde moment sprake was van een nakend faillissement.

Met betrekking tot de verrekeningsconstructie komt de rechtbank tot dezelfde conclusie: omdat ten tijde van de verrekeningen het faillissement van Repa nog niet te verwachten was, kon ook het adviseren (of zelfs: feitelijk faciliteren) van de overneming en verrekening van vorderingen niet onrechtmatig zijn.

#### *Hoger beroep*

De curator gaat tegen deze uitspraak in hoger beroep. Blijkens het arrest heeft hij daarbij zijn stellingen en argumenten niet wezenlijk gewijzigd. Wel lijkt de curator meer te hebben benadrukt dat Repa ten tijde van de adviezen al financieel kwetsbaar was, maar juist *als gevolg* van de adviezen in een positie kwam waarin haar faillissement te verwachten was. Cruciaal daarbij was de verrekeningsconstructie, die ervoor zorgde dat Repa haar vordering op KBB niet kon benutten om andere schuldeisers te betalen.

Het hof laat niettemin de oordelen van de rechtbank in stand. Ten aanzien van het inherente risico van de concernstructuur sluit het hof zich aan bij de motivering van de rechtbank. Ten aanzien van de verrekeningsconstructie overweegt het hof allereerst dat niet is komen vaststaan dat deze daadwerkelijk op advies van de accountant heeft plaatsgevonden. In het licht van de gemotiveerde betwisting zijdens de accountant heeft de curator volgens het hof niet voldoende gesteld om tot bewijsvoering te kunnen worden toegelaten. Daar stuit een eventuele aansprakelijkheid van de accountant al op af.

Toch gaat het hof daarna nog in op de vraag of de verrekeningsconstructie tot een onrechtmatige selectieve betaling aan KBB heeft geleid. Het hof sluit echter ook op dit punt aan bij de beslissing en motivering van de rechtbank: omdat het faillissement van Repa op het moment van het optuigen van de verrekeningsconstructie nog niet te verwachten was, kon het optuigen van de constructie niet onrechtmatig zijn.

Wenk

Ten aanzien van de op het *Rainbow*-arrest gebaseerde vordering oordeelde de Rechtbank Noord-Nederland in haar vonnis in eerste aanleg: “Naar het oordeel van de rechtbank kan in het midden blijven of het gestelde handelen van [A] , zoals omschreven in r.o. 4.8, kwalificeert als misbruik van rechtspersoonlijkheid/identiteitsverschil, zoals bedoeld in het *Rainbow*-arrest van de Hoge Raad (HR 13 oktober 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA7480). Ook als veronderstellenderwijs met de curator ervan uitgegaan wordt dat dat wél het geval is, kan hem dit namelijk niet baten, gelet op het volgende. *Een bestanddeel van het door de curator gestelde misbruik van rechtspersoonlijkheid/identiteitsverschil is dat de gestelde handelingen eind 2015/begin 2016 hebben plaatsgevonden op een moment dat het faillissement van Repa (zonder sanering) te verwachten was c.q. Repa niet in staat was haar crediteuren te voldoen.* De curator heeft dit echter onvoldoende kunnen onderbouwen.” [cursivering IL]

Het verdient opmerking dat het *Rainbow*-arrest zelf niet de eis stelt dat het faillissement van de verhaal-ontduikende vennootschap te verwachten is om van misbruik van identiteitsverschil te kunnen spreken. Vermoedelijk zal de curator dat in de onderhavige zaak echter wel aan zijn vorderingen ten grondslag hebben gelegd (c.q. moeten leggen), omdat anders niet goed voorstelbaar is hoe de misleiding van zes specifieke handelscrediteuren tot schade voor de *gezamenlijke* schuldeisers van Repa heeft geleid. De eis van een naderend faillissement lijkt hier niet zozeer te zijn voortgevloeid uit het *Rainbow*-arrest, maar eerder uit een samenspel van het arrest *De Bont/Bannenberg* (HR 16-09-2005, ECLI:NL:HR:2005:AT7797) en het relativiteitsvereiste van artikel 6:163 BW.

*I.F.M. Lakwijk, augustus 2025*

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 29-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2025:4800

**Zaaknummer:** 200.340.098/01

**Rechters:** M.W. Zandbergen, J. Smit en M. Aksu

**Advocaten:** J. Verdonk en M.B. Esseling

**Wetsartikelen:** 6:162 BW

RECHTSPRAAK

## **Correctiebetaling aan groepsvennootschap blijft overeind na faillissement**

***Rabobank heeft per abuis een fors bedrag overgemaakt aan Durisol, terwijl dit eigenlijk aan haar zustervennootschap Mevriet toekwam. Durisol heeft deze fout hersteld door het bedrag dat aan Mevriet toekwam aan haar over te maken. Kort daarna failleert Durisol, waarop de curator de betaling vernietigt. Het hof oordeelt dat de correctie van deze fout niet paulianeus of onrechtmatig is.***

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden boog zich over de vraag of de curator van een bouwbedrijf ('Durisol') betalingen aan een zusterbedrijf ('Mevriet Vastgoed'), die Durisol kort voor haar faillissement had gedaan, kan terugdraaien. De aanleiding was een bankfout. Rabobank had bij de verkoop van activa per ongeluk het volledige restant van de verkoopopbrengst aan Durisol overgemaakt, terwijl een groot deel daarvan eigenlijk aan Mevriet Vastgoed toekwam. Durisol heeft, na overleg met de bank, het geld alsnog doorgestort naar Mevriet Vastgoed.

De curator stelde dat deze betalingen vernietigd konden worden, omdat ze vlak voor het faillissement zijn gedaan en de gezamenlijke schuldeisers hebben benadeeld (art. 42 Fw), dan wel dat sprake was van onverschuldigde betaling (art. 6:203 BW), samenspanning (art. 47 Fw) of onrechtmatig handelen (art. 6:162 BW). Volgens de curator was Durisol niet verplicht om aan Mevriet Vastgoed te betalen en was de betaling bedoeld om geld aan het zicht van schuldeisers te onttrekken.

*Is sprake van een onverplichte betaling aan Mevriet Vastgoed als bedoeld in artikel 42 Fw of van een onverschuldigde betaling (art. 6:203 BW)?*

Het hof oordeelt echter dat er geen sprake is van een onverplichte betaling of onverschuldigde betaling. Door de fout van de Rabobank had Durisol een schuld aan Mevriet Vastgoed, die zij met de betalingen heeft voldaan. De betalingen waren dus gebaseerd op een rechtsgrond, namelijk het corrigeren van de bankfout. Dat de betalingen vlak voor het faillissement

plaatsvonden, maakt dit niet anders. Het hof benadrukt dat het niet de taak van de curator is om individuele schuldeisers te beschermen tegen beslagfrustratie, maar om de belangen van de gezamenlijke schuldeisers te behartigen. Ook voor de gezamenlijke schuldeisers is geen benadeling ontstaan, want de vorderingen tussen Rabo, Durisol en Mevriet Vastgoed zijn door de betalingen correct vereffend. Er zijn geen feiten of omstandigheden aangevoerd die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden.

*Is sprake van samenspanning (art. 47 Fw) of onrechtmatig handelen (art. 6:162 BW)?*

Ook het beroep op samenspanning (art. 47 Fw) en onrechtmatig handelen (art. 6:162 BW) slaagt niet. Voor samenspanning is vereist dat de betaling het resultaat is van overleg tussen schuldenaar en schuldeiser, met als doel die schuldeiser boven andere schuldeisers te bevoordelen. In dit geval was Mevriet Vastgoed echter geen schuldeiser van Durisol. Dat was Rabobank. Bovendien blijkt niet dat het de bedoeling was om Mevriet Vastgoed te bevoordelen boven andere schuldeisers. De betalingen dienden slechts om een opeisbare schuld te voldoen. Ook van onrechtmatig handelen is geen sprake.

De kern van deze uitspraak is dat het terugdraaien van betalingen vlak voor faillissement alleen mogelijk is als daadwerkelijk sprake is van een onverplichte betaling of van samenspanning met het doel een schuldeiser te bevoordelen. Het enkele feit dat een betaling kort voor het faillissement plaatsvindt, is daarvoor niet voldoende. In dit geval was de betaling een logische correctie van een bankfout en geen poging om geld aan het zicht van schuldeisers te onttrekken. Het hoger beroep van de curator slaagt daarom niet.

*C.M.A. Knoben, augustus 2025*

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 08-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2025:4787

**Zaaknummer:** 200.342.238/01

**Rechters:** M.W. Zandbergen, R.E. Weening en A.L. Goederee

**Advocaten:** S.J. Pennings en J.M. Eringa

**Wetsartikelen:** 42 Fw, 47 Fw, 6:203 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

## **Afwijzing faillissementsverzoek wegens ontbreken pluraliteit**

***De rechtbank oordeelt dat uit de jaarrekening over 2023 niet blijkt dat nu nog sprake is van pluraliteit van schuldeisers. Een andere aangevoerde steunvordering heeft de schuldenaar gemotiveerd betwist. De verzoeker is er niet in geslaagd aan te tonen dat dit verweer aanstonds verworpen moet worden. De rechtbank wijst het faillissementsverzoek daarom af bij gebrek aan pluraliteit van schuldeisers.***

Op basis van een factoringovereenkomst heeft bedrijf A vorderingen gekocht en geleverd gekregen van bedrijf B. Omdat die vorderingen niet werden betaald en de factoringovereenkomst werd geschonden, had bedrijf A het recht de vorderingen weer terug te verkopen aan bedrijf B. Bedrijf A heeft een beroep gedaan op dit recht en de rechtbank Den Haag heeft geoordeeld dat bedrijf B inderdaad verplicht was de vorderingen terug te kopen. Ook is bedrijf B veroordeeld tot betaling van diverse bedragen aan bedrijf A. Al met al heeft bedrijf A een vordering van meer dan € 3 mln op bedrijf B, waarvoor bedrijf A het faillissement van bedrijf B heeft aangevraagd.

Als steunvordering voert bedrijf B een vordering van de curator van Gameworld van € 12 mln op. Dit is een vordering die de curator van Gameworld stelt te hebben nadat een transactie met een daaropvolgende verrekening is vernietigd op grond van artikel 42 Fw. Daarnaast zou uit de gepubliceerde jaarrekening over 2023 blijken dat bedrijf B nog € 600.000 aan kortlopende schulden heeft.

Bedrijf B voert verweer en stelt dat zij hoger beroep heeft ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank Den Haag. De curator van Gameworld heeft naar de mening van bedrijf B geen vordering op haar, nu sprake was van een verplichte rechtshandeling die niet kan worden vernietigd op grond van artikel 42 Fw.

De rechtbank stelt vast dat uit het vonnis van de rechtbank Den Haag summierlijk blijkt van

het vorderingsrecht van bedrijf A op bedrijf B. Het ingestelde hoger beroep doet daaraan niet af, nu het vonnis op tegenspraak is gewezen en uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Dat het oordeel van de rechtbank op evident onjuiste gronden is gebaseerd, is niet gebleken. Toch wijst de rechtbank het faillissementsverzoek af, omdat niet is gebleken van pluraliteit van schuldeisers. Deze pluraliteit moet ex tunc worden vastgesteld. Dat uit de jaarrekening over 2023 blijkt dat er op 31 december 2023 kortlopende schulden waren, is daarom onvoldoende om pluraliteit van schuldeisers aan te nemen. Ook de vermeende vordering van de curator van Gameworld kan niet dienen als steunvordering, nu bedrijf B deze vordering gemotiveerd heeft betwist en bedrijf A er niet in is geslaagd aan te tonen dat dit verweer aanstonds verworpen moet worden.

*H.J. de Kloe, augustus 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 23-04-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2025:9470

**Zaaknummer:** FT RK 25/455

**Rechters:** M.C. Franken

**Advocaten:** L.F.P. Coehorst en F.J.H. Krumpelman

**Wetsartikelen:** 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

## **Uitspraak van de Ondernemingskamer over een uitstoot- en enquêteprocedure in verband met een inmiddels failliete vennootschap**

***Uitspraak van de Ondernemingskamer over een uitstoot- en enquêteprocedure in verband met een inmiddels failliete vennootschap. Verzoeker heeft geen belang. Belang van de vennootschap is vereffening eigen vermogen.***

Deze uitspraak betreft een geschil dat aanhangig is gemaakt bij de Ondernemingskamer. Partijen zijn Man Beheer en Vrouw Beheer en samen exploiteerden zij Club M. Het pand werd van de man gehuurd door Club M. Als gevolg van een moeizame echtscheiding tussen Man (Beheer) en Vrouw (Beheer) was er geen sprake meer van samenwerking tussen partijen en wilde Vrouw Beheer Man Beheer uitstoten als aandeelhouder van Club M. Zodoende heeft Vrouw Beheer de Ondernemingskamer onder meer verzocht om te bepalen dat Man Beheer zijn aandelen dient over te dragen aan Vrouw Beheer en om Man Beheer als bestuurder te schorsen.

De behandeling van de verzoeken aan de Ondernemingskamer zou op 12 juni 2025 plaatsvinden. Op 10 april 2025 is surseance van betaling verleend aan Club M, wat vijf dagen later is omgezet in een faillissement. Op het moment van verlening van de surseance van betaling lagen de activiteiten stil en als gevolg van het faillissement is de huurovereenkomst beëindigd. Vrouw Beheer heeft aangegeven de procedure te willen voortzetten.

Volgens Vrouw Beheer zou Man Beheer het belang van Club M schaden en hebben geschaad, in zulke mate dat het voortduren van haar aandeelhouderschap in redelijkheid niet kan worden geduld.

Voor toewijsbaarheid van een verzoek tot uitstoting is vereist dat een medeaandeelhouder van de verzoeker door zijn gedragingen, al dan niet in hoedanigheid van aandeelhouder, het belang van de vennootschap zodanig schaadt of heeft geschaad, dat het voortduren van zijn aandeelhouderschap in redelijkheid niet kan worden geduld (art. 2:336a BW). Kortom, de

Ondernemingskamer dient een belangenafweging te maken tussen enerzijds het belang van Club M bij het eindigen van het aandeelhouderschap van Man Beheer en anderzijds het belang van Man Beheer om aandeelhouder te blijven.

Volgens de Ondernemingskamer wordt het vennootschappelijk belang van Club M sterk ingekleurd door haar faillissement. Een faillissement is gericht op de vereffening van het eigen vermogen. Op dit moment bestaat er volgens de Ondernemingskamer geen concreet uitzicht voor Club M om uit faillissement te raken, anders dan door opheffing vanwege de toestand van de boedel. Hier komt ook bij dat Vrouw Beheer heeft aangegeven geen concrete plannen te hebben om de activiteiten van Club M voort te zetten. Hierdoor is het belang van Club M op dit moment haar eigen vereffening.

Ter zitting is nog toegelicht dat het belang van Vrouw Beheer is gelegen in het krijgen van gerechtigheid en dat zij een mogelijke bestuurdersaansprakelijkheid onderzocht wil zien.

De curator heeft ter zitting laten weten dat het voor de afwikkeling van het faillissement niet uitmaakt wie de aandeelhouder of bestuurder is.

De Ondernemingskamer oordeelt dat onvoldoende is toegelicht dat het belang van Club M vergt dat het aandeelhouderschap van Man Beheer wordt beëindigd. Het belang van Club M is immers haar eigen vereffening. Ook heeft Vrouw Beheer volgens de Ondernemingskamer geen voldoende belang (ex art. 3:303 BW), omdat het met name om gerechtigheid te doen is. De verzoeken worden geheel afgewezen.

*A.M.H. Nolte, augustus 2025*

---

**Instantie:** Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 10-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2025:1840

**Zaaknummer:** 200.350.869/01 OK

**Rechters:** W.A.H. Melissen, C.C. Meijer, J.M. de Jongh, D.E.M. Aleman en S. ten Have

**Advocaten:** B.A.P. Sijben en W. van Leuven

**Wetsartikelen:** 2:336a BW en 2:345 BW

## RECHTSPRAAK

### **Instelling voorlopige schuldeiserscommissie en vaststelling reglement**

***De rechtbank stelt op verzoek van vijf schuldeisers een schuldeiserscommissie in. Ook stelt de rechtbank op verzoek van de curator een reglement vast. Het concept dat de curator heeft opgesteld wordt op veel punten gevolgd, maar de rechtbank voert een paar wijzigingen door.***

In het faillissement van een vennootschap hebben vijf schuldeisers verzocht om instelling van een voorlopige schuldeiserscommissie. De Belastingdienst heeft schriftelijk te kennen gegeven lid te willen zijn van deze commissie. Zowel de curator als de rechter-commissaris steunt het verzoek en zij menen dat twee verzoekers (beleggers) en de Belastingdienst samen de schuldeiserscommissie moeten vormen. De rechtbank wijst het verzoek ook op deze wijze toe.

De curator heeft verzocht een reglement vast te stellen en hiertoe een concept opgesteld. De rechtbank stelt dit concept vast als reglement, met een aantal wijzigingen. Onder andere het lid waarin is opgenomen dat de commissie buiten aanwezigheid van de curator kan vergaderen en in dat geval uit haar midden een voorzitter benoemt, vervalt. Dit lid is namelijk naar het oordeel van de rechtbank het uitgangspunt van artikel 77 Fw, op grond waarvan de curator de vergaderingen voorziet. De rechtbank voert ook een quorum in van twee leden, om te voorkomen dat één lid een beslissende stem kan uitbrengen.

Verder is in het conceptreglement een tegenstrijdig belang gedefinieerd als een direct of indirect belang dat in strijd is met het belang van de boedel en het belang dat een lid geacht wordt te behartigen in de commissie. De rechtbank heeft dit vervangen door een belang dat in strijd is met het belang van de gezamenlijke schuldeisers. Tot slot vervalt het artikel waarin is opgenomen dat de commissie recht heeft op vergoeding van in redelijkheid te maken kosten van deskundigen of juridische bijstand. De rechtbank oordeelt dat dit niet past bij de adviestaak van de commissie en dat het aan de curator is om (andere) deskundigen of juridische bijstand in te schakelen.

*H.J. de Kloe, augustus 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 08-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2025:4748

**Zaaknummer:** C/13/24/340-F

**Rechters:** R.H.C. Jongeneel

**Advocaten:** D.M. Lamers

**Wetsartikelen:** 74 Fw en 77 Fw

RECHTSPRAAK

## Vernietiging faillissement in hoger beroep

***Het faillissement wordt vernietigd omdat diverse schulden zijn betaald en met andere schuldeisers een regeling is getroffen.***

Een natuurlijk persoon is op verzoek van het Bedrijfstakpensioenfonds voor het Kappersbedrijf en een daaraan gelieerde stichting failliet verklaard door de rechtbank Midden-Nederland. Het hof overweegt dat in de procedure in hoger beroep is komen vast te staan dat de vorderingen van de aanvragers door derden zijn voldaan door overmaking op de derdengeldenrekening van de advocaat van de schuldenaar. Een aantal andere schuldeisers zijn (kennelijk direct) ook door derden betaald en met een aantal schuldeisers is een betalingsregeling getroffen. Zowel de aanvragers van het faillissement als de curator stemmen in met vernietiging van het faillissement. Het hof gaat hier ook toe over en brengt de faillissementskosten van ongeveer € 11.250 ten laste van de schuldenaar. Inmiddels zijn de faillissementskosten voldaan.

*H.J. de Kloe, augustus 2025*

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 17-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2025:4686

**Zaaknummer:** 200.356.359

**Rechters:** H.L. Wattel, G.J. Meijer en J.G.B. Pikkemaat

**Advocaten:** L. van der Heijden en S.K. Tuithof

**Wetsartikelen:** 8 lid 1 Fw

## RECHTSPRAAK

### **Afwijzing faillissementsverzoek tegen echtgenote**

***Het faillissementsverzoek tegen de echtgenote van een garant wordt afgewezen. De echtgenote is geen partij bij de financiering en/of garantstelling. Ook is zij niet aansprakelijk op grond van onrechtmatige daad. Het faillissementsverzoek wordt afgewezen.***

Drie verzoekers hebben verzocht om de faillietverklaring van een natuurlijk persoon. De schuldenaar heeft verzocht te worden toegelaten tot de schuldsaneringsregeling (WSNP). Tijdens de behandeling van het WSNP-verzoek is het faillissementsverzoek aangehouden, maar inmiddels is het WSNP-verzoek afgewezen en de behandeling van het faillissementsverzoek hervat.

De schuldenaar is getrouwd in gemeenschap van goederen met een man die in maart 2025 failliet is verklaard ('de man'), omdat de man zich persoonlijk heeft verbonden voor een zakelijke overeenkomst van geldlening. Verzoekers menen dat de schuldenaar ook verplicht is de geldleningsovereenkomst na te komen. De rechtbank overweegt echter dat de schuldenaar geen partij is bij de financiering en/of garantstelling. De schuldenaar heeft wel toestemming gegeven voor de garantstelling van de man, maar daarmee is zij nog geen partij geworden bij de overeenkomst.

Verzoekers hebben ook onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij een vordering op grond van onrechtmatige daad hebben op de schuldenaar. Volgens verzoekers heeft de schuldenaar hen ertoe bewogen geldleningsovereenkomsten met de man aan te gaan, terwijl de schuldenaar wist of behoorde te weten dat de man deze niet kon nakomen. Dat de schuldenaar betrokken was bij het veroorzaken van de schulden en dat zij de gestelde wetenschap had, is onvoldoende gebleken. De rechtbank wijst het faillissementsverzoek daarom af.

*H.J. de Kloe, augustus 2025*

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 22-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2025:3770

**Zaaknummer:** C/16/592348 FT RK 25/393

**Rechters:** R.W.J. van Veen

**Advocaten:** E.T. van den Hout

**Wetsartikelen:** 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

## **Geen aansprakelijkheid bestuurder bij incasso gelden voor opdrachtgevers op rekening zonder afgescheiden vermogen**

***Een groothandel incasseert gelden voor opdrachtgevers op een bankrekening zonder afgescheiden vermogen en faillieert. De opdrachtgevers stellen de bestuurder van de groothandel aansprakelijk. De rechtbank oordeelt dat de bestuurder geen persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.***

Polar Special Amsterdam ('PSA') was een groothandel in farmaceutische producten. Zij verleende onder meer logistieke diensten voor leveranciers van geneesmiddelen: zij verzorgde de opslag van de geneesmiddelen, de verwerking van orders van klanten van de leveranciers, de uitlevering en facturering van die orders, en de incasso van die facturen. PSA incasseerde de facturen van de leveranciers op een aparte 'derdenrekening'.

Op 20 juni 2023 is PSA failliet verklaard. Op dat moment stond een bedrag van circa € 2,4 miljoen op de derdenrekening. De curator constateerde dat de derdengeldenrekening geen kwaliteitsrekening met een afgescheiden vermogen betrof. Het saldo van de derdenrekening viel daarom dus in de faillissementsboedel van PSA.

Drie leveranciers stellen de directe bestuurder van PSA, Polar Special B.V., op grond van artikel 6:162 BW aansprakelijk en de indirecte bestuurders op grond van artikel 2:11 BW. Zij zouden met PSA zijn overeengekomen dat de incasso van de facturen zou plaatsvinden op een bankrekening met een afgescheiden vermogen. De leveranciers verwijten Polar Special dat zij heeft bewerkstelligd of toegelaten dat PSA haar contractuele verplichtingen jegens de leveranciers niet is nagekomen. Dit handelen was volgens de leveranciers zodanig onzorgvuldig, dat Polar Special een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.

De rechtbank gaat daar niet in mee. Daarbij laat zij in het midden of PSA inderdaad contractueel gehouden was om een bankrekening met een afgescheiden vermogen aan te houden. Zelfs als dit het geval zou zijn, levert het niet hebben van een dergelijke bankrekening in beginsel alleen een tekortkoming op aan de zijde van PSA. Op zichzelf genomen maakt dat

volgens de rechtbank niet dat Polar Special een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt. In het onderhavige geval speelt volgens de rechtbank mee dat Polar Special niet vanaf het begin van de samenwerking met de leveranciers betrokken was als bestuurder. Polar Special is pas een aantal jaren na aanvang van de samenwerking met de leveranciers bestuurder geworden van PSA en heeft op dat moment simpelweg de reeds bestaande afspraken en bestendige werkwijze voortgezet. De rechtbank is van oordeel dat niet is aangetoond dat Polar Special een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt en zij wijst de vordering van de leveranciers af.

*S.J. van den Boogert, augustus 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Gelderland

**Datum uitspraak:** 23-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBGEL:2025:6067

**Zaaknummer:** 440812

**Rechters:** J.H. Steverink

**Advocaten:** V. Terlouw, B.T.M. van Honk, P.H. Bossema-de Greef en M.R. Verhagen-Raijmakers

**Wetsartikelen:** 6:162 BW

RECHTSPRAAK

## **Bestuurdersaansprakelijkheid en overheveling van corporate opportunities**

***Bestuurders zijn aansprakelijk voor het boedeltekort, onder andere wegens materieel kennelijk onbehoorlijk bestuur. Aansprakelijkheid wegens overhevelen corporate opportunities, alsook gebrek aan schriftelijke vastlegging op grond van artikel 2:247 BW.***

In deze zaak staat het faillissement van Comedical B.V. centraal. Comedical hield zich bezig met de verkoop en distributie van medische apparatuur. Comedical heeft een distributieovereenkomst gesloten met Boston Scientific International B.V. ('BSI'). Voorafgaand aan het faillissement is met BSI een geschil ontstaan over openstaande facturen, waarbij Comedical in december 2022 door de rechtbank is veroordeeld tot betaling van de openstaande facturen ter hoogte van \$ 817.506,95 en € 175.405,84. Vervolgens is Comedical op 6 juni 2023 in staat van faillissement verklaard. De curator stelt diverse vorderingen in jegens het (indirect) bestuur, de direct bestuurder en aandeelhouder Coyosamo B.V. en twee zustervennootschappen, Coyome B.V. en Coyowa B.V. Volgens de curator is sprake van kennelijk onbehoorlijk bestuur en onrechtmatig handelen jegens de gezamenlijke schuldeisers van Comedical. Daarnaast vordert de curator terugbetaling van een managementvergoeding.

Allereerst beroept de curator zich op de aansprakelijkheid van de (indirect) bestuurders op grond van artikel 2:248 BW jo. 2:11 BW voor het boedeltekort. De rechtbank stelt vast dat de jaarrekeningen over de boekjaren 2019, 2020 en 2021 te laat zijn gedeponneerd. Daar komt bij dat de administratie van Comedical incompleet was en ernstige gebreken vertoonde: verschil in voorraadposities en geen inzicht in afboekingen. Deze gebrekkige administratie levert een schending op van de wettelijke administratieplicht ex artikel 2:10 BW, hetgeen in samenhang met de schending van de publicatieplicht ex artikel 2:394 BW leidt tot het rechtsvermoeden van onbehoorlijk bestuur ex artikel 2:248 lid 2 BW.

De bestuurders voeren aan als verweer dat de oorzaak van het faillissement is gelegen in de proceshouding van BSI tijdens het incassogeschil in combinatie met de slechte juridische

bijstand tijdens dit geschil. Dit verweer houdt geen stand. De rechtbank oordeelt namelijk dat materieel sprake is van onbehoorlijke taakvervulling. Vaststaat dat de bestuurders per 1 januari 2021 de bedrijfsactiviteiten van Comedical, namelijk de verkoop van specifieke medische producten, hebben overgeheveld naar Coyome, zonder dat Comedical daar enige reële vergoeding of tegenprestatie voor heeft ontvangen. Hiermee hebben de bestuurders de verdien capaciteit en het winstpotentieel – ook wel corporate opportunities – van Comedical ontnomen, waardoor inkomsten zijn misgelopen. De rechtbank oordeelt dat geen redelijk handelend bestuurder in de wetenschap van de (potentieel) omvangrijke schuld van Comedical als gevolg van het geschil met BSI de bedrijfsactiviteiten naar een zuster vennootschap zou hebben overgeheveld, zonder enige vergoeding. De bestuurders worden aansprakelijk gehouden voor het boedeltekort. De rechtbank wijst tevens het door de curator gevorderde voorschot van € 500.000 toe.

Daarnaast vordert de curator dat Coyome – de zuster vennootschap waarnaar de bedrijfsactiviteiten zijn overgeheveld – aansprakelijk is voor de schade van de gezamenlijke schuldeisers van Comedical. Volgens vaste rechtspraak is het enkel profiteren van de onbehoorlijke taakvervulling door de bestuurders niet onrechtmatig, tenzij Coyome hiermee bekend was of daarvan op de hoogte behoorde te zijn en er bijkomende bijzondere omstandigheden zijn (ECLI:NL:HR:2007:AZ1084 en ECLI:NL:HR:2014:740). De rechtbank oordeelt dat Comedical en Coyome beiden indirect worden bestuurd door dezelfde natuurlijke personen, waardoor de wetenschap van het onbehoorlijk bestuur en de benadeling van de schuldeisers aan Coyome kan worden toegerekend. Door toch mee te werken aan het overhevelen van de corporate opportunities, handelt Coyome daarmee onrechtmatig jegens de gezamenlijke schuldeisers van Comedical. Voor de begroting van de schade wijst de rechtbank de zaak naar de schadestaatprocedure.

Ten aanzien van terugbetaling van de managementvergoeding door Coyosamo aan Comedical heeft de curator deze rechtshandelingen vernietigd, wegens het ontbreken van schriftelijke vastlegging ex artikel 2:247 BW. Coyosamo betwist deze vernietiging en beroept zich op de notulen van de algemene vergadering waarin de hoogte van de managementvergoedingen zou zijn vastgelegd. De rechtbank oordeelt dat uit de notulen niet blijkt dat de managementvergoeding over de jaren 2021 en 2023 is vastgesteld, waardoor de curator deze kon vernietigen en wijst de vordering voor € 469.565,95 toe.

De vorderingen van de curator worden toegewezen. De rechtbank verklaart o.a. de toewijzing van het voorschot en de terugbetaling van de managementvergoeding niet uitvoerbaar bij voorraad wegens een reël incassorisico gelet op het faillissement.

*D.M.M. Detisch, augustus 2025*

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 23-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2025:9127

**Zaaknummer:** C/10/679138 / HA ZA 24-414

**Rechters:** C. Bouwman, J.M.J. Arts en M.J. Drop

**Advocaten:** G.L. van Weverwijk en E.M. Richel

**Wetsartikelen:** 2:248 BW, 42 Fw, 6:162 BW en 2:247 BW

RECHTSPRAAK

## **WHOA. Verzoek tot afkondiging afkoelingsperiode afgewezen**

***Het verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode wordt afgewezen. Aan de vereisten van artikel 376 lid 4, in het bijzonder sub b, Fw is niet voldaan.***

In onderhavige procedure wordt de rechtbank Noord-Nederland verzocht een afkoelingsperiode af te kondigen. De Belastingdienst heeft reeds beslag gelegd op de bankrekeningen van verzoeker en de afkoelingsperiode is volgens verzoeker nodig om rust te creëren bij de voorbereiding van het akkoord.

De ter zitting gegeven toelichting omtrent de herstructurering wijkt af van de cijfers in de door verzoeker overgelegde stukken. Zo sluiten de bedragen in de winst- en verliesrekening, alsmede de cijfers op de balans 'op geen enkele wijze' aan op de door verzoeker ter zitting genoemde bedragen. Volgens verzoeker zou bijvoorbeeld maandelijks een bedrag van € 3.000 worden gereserveerd voor het WHOA-akkoord, terwijl uit de liquiditeitsprognose een bedrag van € 642,50 kan worden afgeleid. Ook is niet duidelijk hoe het akkoordtraject – de werkzaamheden van de advocaat en de accountant – zal worden bekostigd. Daarnaast is de Belastingdienst als beslaglegger niet op de hoogte gebracht van het onderhavige afkoelingsverzoek, waardoor zij als belanghebbende geen zienswijze heeft kunnen indienen. De rechtbank Noord-Nederland komt tot de conclusie dat niet kan worden beoordeeld of een afkoelingsperiode in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers, en of de door de afkoelingsperiode getroffen derden hierdoor worden benadeeld. Het verzoek wordt afgewezen.

*E. Dogan, augustus 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Nederland

**Datum uitspraak:** 24-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBNNE:2025:2997

**Zaaknummer:** C/18/245682 FT RK 25/750

**Rechters:** A.E. de Vos, J.C.A.T. Frima en L. Mundt

**Advocaten:** J.I. Veldhuis-Lampe

**Wetsartikelen:** 376 Fw

RECHTSPRAAK

**Beroep op artikel 42 Fw-pauliana faalt: verrekening geen rechtshandeling van de gefailleerde. Met wenk**

***De rechtbank heeft in deze zaak geoordeeld dat de curator de verrekening van een koopsom met een huurachterstand niet kan vernietigen op grond van artikel 42 Faillissementswet, omdat de betreffende verrekening een eenzijdige rechtshandeling van de koper is en niet van de failliet zelf.***

De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Budero B.V. ('de vennootschap') huurde een bedrijfspand van de gedaagde in dit geding. De bestuurder van de vennootschap en de gedaagde zijn respectievelijk zoon en vader. Medio augustus 2023 was sprake van een opeisbare huurachterstand van € 41.341,60.

Op 6 oktober 2023 heeft de vennootschap een voertuig van het merk Mercedes-Benz aan de gedaagde verkocht voor € 33.073, waarbij dit bedrag werd verrekend met de huurachterstand. In september 2024 wordt de vennootschap failliet verklaard.

Na datum faillissement heeft de aangestelde curator de nietigheid van de verrekening (van de koopprijs van € 33.073 met de huurvordering) ingeroepen en de gedaagde gesommeerd de koopprijs van € 33.073 te voldoen op de faillissementsrekening.

In deze procedure stelt de curator dat de vennootschap kort voor faillissement een Mercedes-Benz aan gedaagde had verkocht voor € 33.073, welke koopsom niet werd betaald maar verrekend met een huurachterstand. Deze verrekening zou een onverplichte, paulianeuze rechtshandeling ex artikel 42 Fw zijn, nu geen liquide middelen in de boedel kwamen en wetenschap van benadeling werd vermoed (ex art. 43 lid 1 sub 5 b Fw). De curator richtte zijn vernietiging uitsluitend op de verrekening, niet op de koopovereenkomst zelf.

De gedaagde betwist dat er (wetenschap van) benadeling was. Op het moment dat de bewuste transactie plaatsvond, gingen de gedaagde en de vennootschap ervan uit dat alle op dat moment openstaande schulden op een normale wijze voldaan zouden kunnen worden. Er was

geen sprake van een crisissituatie, noch was die in de toekomst te verwachten. Bovendien is het, aldus gedaagde, onredelijk en onbillijk dat zij als grootste crediteur in het faillissement van de vennootschap een bedrag van € 33.073 aan de faillissementsboedel zou moeten overdragen.

De rechtbank oordeelt dat artikel 42 Fw slechts ziet op rechtshandelingen van de failliet. Aan het vereiste van artikel 42 Fw dat het moet gaan om een onverplichte rechtshandeling die de schuldenaar heeft verricht, is hier echter niet voldaan. De verrekening die de curator wenst aan te tasten, is geen rechtshandeling van de schuldenaar/gefaillieerde vennootschap maar van gedaagde. De verrekening geschiedt ingevolge het bepaalde in artikel 6:127 BW door een vormvrije verklaring van de schuldenaar (hier: gedaagde, zijnde schuldenaar uit hoofde van de koopovereenkomst) dat hij zijn schuld met een vordering verrekent. Hier heeft de verrekening dus plaatsgevonden door een eenzijdige rechtshandeling van gedaagde. Dat de verrekening in de koopovereenkomst was voorzien, maakt dit volgens de rechtbank niet anders. Omdat de curator enkel vernietiging van de verrekening vorderde, faalt zijn beroep op artikel 42 Fw en wordt de vordering afgewezen.

*Wenk*

Bij het invoeren van de vernietiging van een onverplichte rechtshandeling van een derde – niet zijnde de gefaillieerde – verdient opmerking dat de curator artikel 3:45 BW kan invoeren. Zie als voorbeeld het arrest van het Hof Amsterdam van 18 december 2007 in de zaak waarin de curator een koopovereenkomst ten laste van de koper (derde) buiten rechte vernietigt op grond van artikel 3:45 BW (2007/1247KG, RI 2008/45).

Uit artikel 3:45 BW volgt dat indien een schuldenaar bij het verrichten van een onverplichte rechtshandeling wist of behoorde te weten dat daarvan benadeling van een of meer schuldeisers in hun verhaalsmogelijkheden het gevolg zou zijn, de rechtshandeling vernietigbaar is en de vernietigingsgrond kan worden ingeroepen door iedere door de rechtshandeling in zijn verhaalsmogelijkheden benadeelde schuldeiser, onverschillig of zijn vordering vóór of na de handeling, is ontstaan. Zoals Wessels terecht signaleert komen de woorden ‘*onverschillig of zijn vordering vóór of na de handeling is ontstaan*’ niet voor in artikel 42 lid 1 Fw. Terwijl het bij artikel 42 Fw gaat om benadeling van schuldeisers, refereert artikel 3:45 BW aan schuldeisers die ná de benadelende handeling schuldeiser zijn geworden, mits zij schuldeiser zijn op de datum van de faillietverklaring. Zie in dit verband Wessels *Insolventierecht: Gevolgen van faillietverklaring III* 2019/3030. In de onderhavige zaak had de vernietiging van de verrekening tijdens de gedaagde, op de voet van artikel 3:45 BW kunnen plaatsvinden, gelet op de schuldenaarspositie van de gedaagde, uit hoofde van de koopovereenkomst, jegens de gefaillieerde vennootschap (of diens boedel) ten tijde van het faillissement.

Daarnaast lijkt het erop dat de verkoop en de daarop volgende verrekening van de koopprijs met de huurachterstand een samenstel van rechtshandelingen vormen. In lijn met het oordeel van de Hoge Raad in het arrest *Pannevis q.q./Air Holland* (ECLI:NL:HR:2008:BG1117) had de curator in dit geval mogelijk kans van slagen gehad als de nietigheid van alle rechtshandelingen – in dit geval ten aanzien van de verkoop van het voertuig en de verrekening van de koopsom met de huurachterstand – was ingeroepen. Ten aanzien van de wetenschapsvereiste volgt uit het arrest van de Hoge Raad in de zaak *Nebo c.s./Eringa q.q.* (ECLI:NL:HR:2025:975) dat de wetenschap van benadeling wordt betrokken op het samenstel van rechtshandelingen en dus niet op iedere rechtshandeling apart. Daarbij gaat het erom dat op enig moment bij het verrichten van een rechtshandeling die behoort tot het geheel van rechtshandelingen, de schuldenaar wist of behoorde te weten dat van dat samenhangende geheel benadeling van schuldeisers het gevolg zou zijn. De samenloop van de faillissementspauliana (ex art. 42 e.v. Fw) en de BW-pauliana (ex art. 3:45 BW) vraagt echter wel om een concretere onderbouwing, vanwege de afzonderlijke bewijsregels en bewijsvermoedens (art. 43-45 Fw en art. 3:45-3:47 BW).

*E. Ayerdem, augustus 2025*

---

**Instantie:** Rechtbank Limburg

**Datum uitspraak:** 09-07-2025

**ECLI:** ECLI:NL:RBLIM:2025:6577

**Zaaknummer:** C/03/339363 / HA ZA 25-89

**Rechters:** R. Kluin

**Advocaten:** H.A.W. van Wel en P.W.M. Broekmans

**Wetsartikelen:** art. 42 Fw